

LĪGUMS PAR DESMITO TIESU

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1Moz 14:18–20; Mal 3:10; 5Moz 12:5–14; 3Moz 27:30; 1ķēn 17:9–16; 1kor 4:1, 2.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un pārbaudiet tad Mani šai ziņā, saka Tas Kungs Cebaots, vai Es arī neatvēršu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārplnībā nolīt pār jums.” (Mal 3:10)

Pirmās Mozus grāmatas 14. nodaļā Ābrāms atgriezās no veiksmīgas gūstekņu glābšanas misijas, kurā viņš bija izglābis savu brāļadēlu Latu, Lata ģimeni un citus cilvēkus, kas bija aizvesti no Sodomas. Sodomas ķēniņš bija tik pateicīgs par glābšanu, ka piedāvāja Ābrāmam visus kaujas laupījumus. Ābrāms ne tikai atteicās no piedāvājuma, bet arī deva Melhisedekam desmito tiesu no visa, kas viņam piederēja.

Uzreiz pēc Ābrāma desmitās tiesas Kungs teica: “Nebīsties, Ābrām, Es esmu tavs vairogs, un tava alga ir ļoti liela.” (1Moz 15:1) Būtībā Kungs Ābrāmam pateica: “Neuztraucies. Es būšu tavs sargs un tavs uzturētājs.” Vēlāk Mozus stāstīja Israēlam pirms ieiešanas Kānaānā: “Tev būs dot taisnu desmito tiesu no visiem savas sējas augļiem, kas ik gadus izaug tavā tīrumā [...], lai tu mācītos To Kungu, savu Dievu, bīties visu savu mūžu.” (5Moz 14:22, 23)

Elena Vaita rakstīja: “Cilvēkiem bija jāpienes Dievam dāvanas reliģiskiem nolūkiem, pirms Mozum tika dota noteikta sistēma, pat Ādama laikos.” (“Liecības draudzei” 3. sēj., 393. lpp.)

Ko tas viss nozīmē mums?

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 21. janvārī.

Desmitās tiesas apjoms

Vārdnīcās definē desmito tiesu kā “desmito daļu no kaut kā” jeb “desmit procenti”. Šī definīcija visdrīzāk nāk no Bībeles. Atdot desmito tiesu nozīmē vienkārši atgriezt Dievam desmit procentus no saviem ienākumiem jeb peļņas. Mēs saprotam, ka viss, kas mums ir, pieder vispirms Viņam. Desmitās tiesas likums, kas Israēlam tika dots pie Sinaja kalna, norāda, ka desmitā tiesa ir svēta un pieder Dievam (sk. 3Moz 27:30–32). Dievs prasa tikai Savus desmit procentus. Mūsu pateicības ziedojumi tiek doti atsevišķi no desmitās tiesas jeb kā papildinājums tai. Desmitā tiesa ir minimālā mūsu kristīgās apņemšanās liecība. Nekur Bībelē nav atrodamas nekādas norādes, ka Dieva daļa būtu mazāka par desmito daļu.

Izlasi 1Moz 14:18–20 un Ebr 7:1–9. Kāda bija Ābrāma reakcija, satiekot Melhisedeku? Ko tas māca mums par to, cik tālu vēsturē sniedzas šī prakse? _____

_____

Bībelē desmitā tiesa pirmo reizi pieminēta 1Moz 14. nodaļā, kurā ir atrodams stāsts par Melhisedeka satikšanos ar Ābrāmu. Pēdējā vieta, kur Bībelē minēta desmitā tiesa, atgādina to pašu tikšanos (Ebr 7:1–9). Vēstulē ebrejiem varam pamanīt, ka ne Melhisedeks, ne Kristus nebija no Levija cilts, līdz ar to desmitās tiesas došana bija jau pirms tam un izrietēja no Levija cilts īpašā statusa. Desmitās tiesas došana nav tikai jūdu tradīcija, un tā nesākās ar ebrejiem pie Sinaja kalna.

Izlasi 1Moz 28:13, 14, 20–22. Ko Dievs apsolija darīt Jēkaba labā, un kāda bija Jēkaba atbilde Dievam? _____

_____

Kad Jēkabs atstāja mājas, bēgot no dusmīgā brāļa Ēsava, kādu nakti viņš sapnī redzēja trepes, kas no zemes iestiepās debesīs. Pa tām eņģeļi gāja augšup un lejup. Dievs stāvēja augšgalā un apsolija būt ar Jēkabu un kādu dienu aizvest viņu atpakaļ mājās. Šis jaunais, neprecētais vīrietis piedzīvoja patiesu atgriešanos, sakot: “Tas Kungs man būs par Dievu. [...] no visa, ko Dievs man dos, es desmito tiesu došu Viņam.” (1Moz 28:21, 22)

Kāpēc ir svarīgi saprast, ka desmitā tiesa, tāpat kā sabats, nebija kas tāds, kas sākās senā Israēla likumu vai pat reliģiskās sistēmas kontekstā? Kādu vēsti mums, kas dzīvojam pēc krusta notikumiem, vajadzētu paņemt no šīs patiesības? _____

_____

Kur ir mantnīca?

Izlasi Mal 3:10. Ko mēs varam uzzināt no šī panta, kur vajadzētu nonākt mūsu desmitajai tiesai? _____

_____

_____

Lai gan pantā nav doti specifiski norādījumi, vienalga ir acīmredzams, ka Dieva ļaudis zināja, kas bija domāts ar vārdu “klēts”. Dievs paskaidro: “Lai arī Manā mājā būtu barība.” Viņa ļaudis saprata, ka Dieva nams sākumā bija svētnīca – telts, kas bija būvēta pēc specifiskiem Mozum dotajiem norādījumiem pie Sinaja kalna. Vēlāk, kad Israēls dzīvoja Apsolītajā zemē, centrālā vieta vispirms bija Šilo un vēlāk tempļis Jeruzalemē.

Izlasi 5Moz 12:5–14. Šie panti nenorāda, ka Dieva bērni varētu novirzīt desmito tiesu paši pēc saviem ieskatiem. Kādus principus mēs varam sev paņemt no šiem pantiem?

_____

_____

Kā Dieva ģimenes locekļi mēs gribam saprast un praktizēt Viņa gribu attiecībā uz to, ko darīt ar savu desmito tiesu. Bībeles stāstā mēs uzzinājām, ka trīs reizes katru gadu – Neraudzētās maizes svētkos, Pļaujas svētkos un Ražas novākšanas svētkos (2Moz 23:14–17) – Dieva ļaudīm bija jāceļo uz Jeruzalemi, lai personīgi atvestu desmito un ziedojumus un lai slavētu Dievu un Viņu pielūgtu. Tad levīti izdalīja desmito tiesu saviem brāļiem pa visu Israēla zemi (sk. 2L 31:11–21, Neh 12:44–47, Neh 13:8–14). Saskaņā ar šo Bībeles centrālās mantnīcas principu, septītās dienas adventistu baznīca ir izveidojusi vietējās savienības, misijas un draudžu ūnijas kā mantnīcas pasaules draudzes labā, no kurām tiek apmaksāta kalpošana.

Draudzes locekļu ērtībām desmitā tiesa tiek nestā uz vietējo draudzi, kur locekļi kā daļu no savas pielūgsmes nodod desmitos un ziedojumus, kā arī došana mēdz notikt elektroniski. Vietējie mantziņi tad pārskaita desmito tiesu savienības mantnīcā. Šī desmitās tiesas sistēmas vadība, ko ir izveidojis un iecēlis Dievs, ir palīdzējusi septītās dienas adventistu draudzei atstāt pasaulplašu un augošu ietekmi pasaulē.

Iedomājies, ja ikviens gribētu dot savu desmito, kam vien vēlas, nerēķinoties ar adventistu draudzi. Kas notiktu ar mūsu draudzi? Kāpēc šāda prakse ir slikta doma un pretēja Rakstiem? _____

_____

_____

Desmitās tiesas nolūks

Izlasi 3Moz 27:30 un 4Moz 18:21, 24. Ko Dievs ierosina darīt ar desmito tiesu? _____

Tā kā Dievs ir visa īpašnieks (Ps 24:1), Viņam nauda nav vajadzīga. Taču, tā kā desmitā tiesa pieder Viņam, Viņš mums pasaka, ko mums ar to darīt, un tas ir – izmantot Viņa desmito tiesu evaņģēlija kalpošanas atbalstam. Tāpēc ar desmito tiesu tiek atbalstītas mācītāju vajadzības.

Levītu ciltij, kas bija kalpojošais spēks Vecajā Derībā, netika doti lieli īpašumi kā citām ciltīm. Levītiem bija iedotas noteiktas pilsētas, ieskaitot glābšanās pilsētas, ap kurām bija pietiekami zemes personīgo dārzu ierīkošanai. Viņus atbalstīja citu dotā desmitā tiesa, un viņi arī paši maksāja desmito tiesu no saviem ienākumiem.

Izlasi Apd 20:35. Kāda ir šeit izteiktā vēsts, un kā tā ir saistīta ar desmitā jautājumu?

Desmitās tiesas došana ir svarīga, jo tā palīdz mums nodibināt uzticības attiecības ar Dievu. Paņemt vienu desmito no saviem ienākumiem un “atdot to” (kaut arī tehniski tas vienalga pieder Dievam) patiešām prasa ticību. Jūsu ticība augs, tikai to praktizējot.

Padomājiet arī, piemēram, par gala laiku, kad tie, kas ir uzticīgi, nevarēs ne pirkt, ne pārdot, kā tas ir attēlots Atkl 13. un 14. nodaļā (sk. 11. tēmu). Attīstīt uzticību Dievam un Viņa aizgādībai, spēkam un mīlestībai būs ārkārtīgi svarīgi, kad liksies, ka visa pasaule ir pret mums. Uzticīga desmitā došana noteikti var palīdzēt attīstīt šādu uzticību. Cik svarīgi mums visiem ir laikus iemācīties uzticēties Dievam!

Otrs lielais iemesls finansiālai uzticībai ir apsolīto taustāmo Dieva svētību pieejamība. Kā daļu no desmitās tiesas līguma Dievs ir apsolījis svētības, kas ir tik lielas, ka mēs nevarēsim atrast tām pietiekami telpas. Ar saviem pārpalikumiem mēs varam palīdzēt citiem un atbalstīt Dieva darbu ziedojot.

Kādos veidos jūs esat piedzīvojuši lielo patiesību, ka “svētīgāk ir dot nekā ņemt”? _____

Desmitā tiesa no bruto vai neto ienākumiem?

Mēs rēķinām desmito tiesu no saviem “ienākumiem”, ja mums maksā par stundu likmi vai algu, un mēs maksājam no savas “peļņas”, ja esam pašnodarbināti un mums ir pašiem savs business. Daudzās valstīs valdība paņem nodokli no darbinieka ienākumiem, lai nosegtu pakalpojumus, kas tiek sniegti cilvēkiem, piemēram, valsts drošība, ceļi un tilti, bezdarbnieku pabalsti utt. Jautājums par bruto vai neto galvenokārt ir saistīts ar to, vai mēs desmito tiesu atgriežam no saviem ienākumiem pirms vai pēc nodokļu nomaksas. Pašnodarbinātās personas var likumīgi atskaitīt uzņēmējdarbības izmaksas, lai noteiktu savu faktisko peļņu pirms personīgo nodokļu atskaitīšanas.

Pētījumi par draudzes locekļu došanas ieradumiem atklāj, ka lielākā daļa septītās dienas adventistu maksā desmito tiesu no bruto ienākumiem, tas ir, pirms nodokļu nomaksas. Saskaņā ar “Tithing Principles and Guidelines”, ko Ģenerālkonference publicējusi 1990. gadā, “desmitā tiesa jāaprēķina no algu saņēmēja ienākumu bruto summas pirms likumā paredzētajiem vai citiem darbinieka atļautajiem atskaitījumiem. Tas ietver federālos un valsts ienākuma nodokļus, kas nodrošina pakalpojumus un citas atbildīgu pilsoņu priekšrocības. Iemaksas sociālajā apdrošināšanā var atskaitīt”. (Sk. “Guideline 111-F”, 22. lpp.)

Izlasi 1ķēn 17:9–16. Kāda bija atraitnes situācija, pirms pie viņas ieradās Elija? Ko pravietis viņai lūdza izdarīt vispirms un tikai tad parūpēties par sevi un savu dēlu? Ko mēs varam mācīties no šī ziņojuma par desmitā jautājumu? _____

Dievs teica Sareptas atraitnei, ka pie viņas ir atnācis Dieva vīrs (1ķēn 17:9). Kad Elija ieradās, viņa izstāstīja savus nožēlojamus apstākļus. Elija vispirms lūdza padzerties ūdeni un tad piebilda: “Nebīsties, ej un gatavo, kā esi sacījusi, bet, lūdzu, iztaisi arī man mazu plāceni pašā sākumā un liec to iznest man ārā. Bet savām un sava dēla vajadzībām sagatavo vēlāk, jo tā ir sacījis Tas Kungs, Israēla Dievs: milti tīnē neizsīks un eļļas apaļā krūzē nepietrūks līdz tai dienai, kurā Tas Kungs atkal dos lietu virs zemes.” (1ķēn 17:13, 14)

Vai tā bija savtība no viņa puses, vai arī viņš vienkārši pārbaudīja viņas ticību – būtībā ļāva viņai vingrināt ticību? Atbilde ir nepārprotama.

Kā mums ir teikts, “katram ir jābūt sevis paša vērtētājam un jādod tā, kā viņa sirds ir apņēmusies”. (Elena Vaita “Liecības draudzei” 4. sēj., 469. lpp.)

Kā tu vari kādam, kas nekad nav devis desmito tiesu, paskaidrot, kādas svētības nāk no tās došanas? Kas ir šīs svētības, un kā desmitās tiesas atgriešana stiprina tavu ticību?

Godīga desmitā tiesa

Izlasi 1kor 4:1, 2. Kādiem cilvēkiem mums jābūt kā Dieva bērniem un Viņa svētību namturiem? _____

Ko nozīmē būt uzticīgiem ar savu desmito tiesu? Šajā nedēļā mēs pārskatījām vairākus desmito tiesu veidojošos elementus:

1. Apjoms – tā ir desmitā daļa jeb 10 procenti no mūsu ienākumiem vai peļņas.
2. Uz kurieni nest – uz “klēti” jeb vietu, no kurienes tiek apmaksāti evaņģēlija kalpotāji.
3. Dieva pagodināšana ar pirmo savu ienākumu daļu.
4. Izlietošana pareizajam nolūkam – kalpošanas atbalstīšanai.

Mūsu kā draudzes locekļu atbildība ir pirmie trīs elementi. Mantnīcas vadītāju atbildība ir nodrošināt, lai desmitās tiesas līdzekļi tiek izmantoti pareizi.

Desmitā tiesa atšķirībā no mūsu ziedojumiem nav izvēles jautājums. Desmitā tiesa un mantnīca ir daļa no mūsu atbildības. Mēs nenosakām parametrus, to dara Dievs. Ja es neatgriežu pilnus 10 procentus no savas “peļņas”, tad es patiesībā nemaksāju desmito tiesu, un, ja es neiznesu šos 10 procentus uz “klēti”, tad es būtībā neatgriežu desmito tiesu.

Izlasi Mt 25:19–21. Kad mēs tiekam aicināti dot atskaiti par Dieva līdzekļu pārvaldīšanu? Kas ir teikts tiem, kas ir bijuši finansiāli uzticīgi? _____

“Atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī” (Mal 3:10) – tā ir Dieva pavēle. Tas nav aicinājums uz pateicību vai dāsnumu. Tas ir vienkāršs godīguma jautājums. Desmitā tiesa pieder Kungam; Viņš liek mums atdot Viņam to, kas pieder Viņam.” (Elena G. Vaita “Audzināšana”, 138. lpp.) Vadība Dieva darbā ir unikāla privilēģija un arī atbildība. Viņš svētī un uztur mūs un lūdz tikai desmito daļu, un tad Viņš izmanto savu desmito tiesu, lai apgādātu kalpotājus, tāpat kā Viņš rūpējās par Levija cilti senā Israēla laikos.

Dažiem nepatīk, kā tiek izmantota viņu desmitā tiesa, un tāpēc viņi vai nu nedod desmito tiesu, vai arī sūta naudu kaut kur citur. Taču kur Dievs būtu teicis: “Atnesiet desmito tiesu uz klēti, bet tikai tad, ja esat droši, ka tur tā tiek izmantota pareizi”? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas visplašāko aprakstu par desmito tiesu “Liecībās draudzei” 9. sēj., 245.–252. lpp., kā arī izpētiet 3. daļu grāmatā “Counsels on Stewardship” (65.–107. lpp.).

“Ja viss mūsu ļaužu desmitais plūstu uz Kunga mantnīcu, kā vajadzētu, tad tiktu saņemtas tādas svētības, ka dāvanas un ziedojumi svētam mērķim vairotos desmitkārt, un tādējādi kanāls starp Dievu un cilvēkiem tiktu uzturēts atvērts.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 4. sēj., 474. lpp.) Šis ir brīnišķīgs apgalvojums. Ja mēs visi būtu uzticami desmitā maksātāji, Dievs svētītu mūs ar līdzekļiem, lai palielinātu mūsu ziedojumus par 1000 procentiem.

“Maleahijas grāmatas 3. nodaļā ir atrodams līgums, ko Dievs ir noslēdzis ar cilvēku. Šeit Kungs norāda, kādā veidā Viņš rīkosies, dāvājot savas lielās dāvanas tiem, kas uzticīgi atgriezīs Viņam desmito tiesu un ziedojumus.” (Elena Vaita “Review and Herald”, 1901. g. 17. dec.)

“Visiem jāatceras, ka Dieva prasības pret mums ir visu citu prasību pamatā. Viņš mums bagātīgi dod, un līgums, ko Viņš ir noslēdzis ar cilvēku, paredz, ka desmitā daļa no viņa mantas tiks atdota Dievam. Kungs žēlīgi uztic saviem pārvaldniekiem savus dārgumus, bet par desmito Viņš saka: Tas ir Mans. Tāpat kā Dievs ir atdevis savu īpašumu cilvēkam, cilvēkam ir jāatdod Dievam godīga desmitā daļa no visas savas būtības. Šo konkrēto sistēmu izveidojis pats Jēzus Kristus.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 6. sēj., 384. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pakavējieties vairāk pie domas, ka desmitās tiesas prakse nesākās senajā Israēlā. Kā šis fakts palīdz mums saprast šī pienākuma nepārtrauktību no mūsu puses Dieva priekšā?

2. Grupā pārrunājiet jautājumu, kas uzdots pirmdienas pētījuma beigās. Padomājiet, kas notiktu, ja cilvēki nolemtu sūtīt savu desmito tiesu kaut kur citur. Kas notiktu ar šo draudzi? Vai vispār tā vēl pastāvētu? Kas nepareizs ir attieksmē, ja kāds saka: “Mana desmitā tiesa ir tik maza salīdzinājumā ar visu citu – vai tai vispār ir kāda nozīme?” Kas notiktu, ja visi tā domātu?

3. Līdzdali citiem, ko tu esi iemācījies un piedzīvojis no desmitā došanas. Ko tu vari pastāstīt citiem par šo praksi?